

Βονέ ἔλαβε τὸν λόγον δι' ἡχηρὰς φωνῆς, ἥτις ἐπέβαλε πάραυτα εἰς πάντας σιγὴν.

— Μήπως τὸ γεῦμά μας σὰς ἀηδιάζει σήμερον καὶ δὲν τρώγετε; ἠρώτησε τὸν Δερόδη.

Ὁ Δερόδης ἀπήντησε μεθ' ἐτοιμότητος:

— Θὰ σὰς παρατηρήσω ὅτι οὐδὲν εἶπα.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσετε, ἀρκεῖ τὸ βλέμμα.

— Δὲν σὰς παρατηρῶ.

— Εἴσθε ὑβριστής.

— Κύριοι!... ἀνέκραξεν ὁ Ὀκτρόν.

Ἄλλ' ἦτο ἄργα· ἤδη ὁ Βονέ εἶχε κύψει πρὸς τοὺς πλησίον αὐτοῦ καθημένους Δραπιέ καὶ Σολέ.

— Θὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Δερόδη.

— Ἄλλ' ἀγαπητέ, εἶπεν ὁ Σολέ...

— Ἐν τούτοις... ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὁ Δραπιέ.

— Πρὸ πολλοῦ ὁ Δερόδης μὰς προσβάλλει διὰ τῆς καταφρονήσεώς του. Θὰ τῷ δώσω ἓν μάθημα.

Οὐδὲν ἀπεκρίθησαν, διότι πάντες ἐσκέπτοντο ὅτι εἶπεν ὁ Βονέ. Πρὸ πολλοῦ ὁ Δερόδης προσέβαλεν αὐτοὺς· ἔπρεπε νὰ τῷ δώσῃ ἓν μάθημα ὁ Βονέ.

Ὁ Ὀκτρόν ἠθέλησε νὰ ἐπιβληθῇ, ἀλλ' οἱ δύο ἀντίπαλοι οὐδὲ λέξιν ἀντήλλαξαν πλέον. Ἐν τούτοις, ἐγειρόμενος τῆς τραπέζης, ἐκάλυψε τὸν Βονέ ἐν τινὶ γωνίᾳ.

— Κύριε Βονέ, ἐφάνητε πολὺ ζωηρός, εἶπε.

— Πρὸ πολλοῦ συγχαροῦμαι· δὲν ἤμην κύριος ἐμαυτοῦ.

— Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ κύριος Δερόδης εἶναι ἐνίοτε ἀηδής.

— Τὸ βλέπετε.

— Δὲν ἤθελα νὰ εἴπω τοῦτο.

— Ἀλλὰ τὸ εἶπατε.

Ὁ Γκιτὼ καὶ ὁ Καρελὲ ἐπλησίασαν.

Ὁ Βονέ, ἀφήσας τὸν Ὀκτρόν, ἦλθεν ἐνώπιόν των.

— Θὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τοῦ Σολέ καὶ τοῦ Δραπιέ, εἶπεν αὐτοῖς.

Καὶ ἐπανῆλθεν οἱ κ. αὐτοῖς, ἀφοῦ εἰδοποίησε τοὺς μάρτυράς του ὅτι οὐδαμῶς θὰ ἐξήρχετο. Ἀναμένων αὐτοὺς οὐδὲν εἶχε νὰ πράξῃ· ἐκάθησε πρὸ τῆς τραπέζης του καὶ ἔγραψε τῇ Ἰουλιανῇ. Δὲν θὰ τὴν ἐπανέδλεπεν ἔτι πλέον.

Ὁ καιρὸς παρήλθε ταχέως. Ἐξεπλάγη ἰδὼν τοὺς μάρτυράς του.

Ὁ Δερόδης ἐξέλεξε τὴν σπάθην τοῦ ἱππικοῦ μετὰ προσωπίδος καὶ ἄνευ κτυπημάτων διὰ τῆς αἰχμῆς.

— Ὁ κύριος Δερόδης, εἶπε, θέλει νὰ γελάσῃ μαζί μας, εἶπεν ὁ Βονέ.

— Δὲν θέλει νὰ τῷ καταστρέψῃ τὸ ὦραιον πρόσωπόν του, ὅπερ περὶ πολλοῦ ἔχει τοῦτο τὸ ὁμολογεῖ ἀπροκαλύπτως, εἶπεν ὁ Δραπιέ.

— Πλειότερον θέλει νὰ διατηρήσῃ τὸ κρᾶνίον του, ὑπέλαβεν ὁ Βονέ.

— Θέλει τὰ πάντα νὰ διατηρήσῃ, εἶπεν ὁ Σολέ. Διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὴν σπάθην.

— Δέχομαι τὰ πάντα πλὴν τῆς προσωπίδος.

Ἡ σπάθη εἶναι τὸ ὄπλον τῶν ἀξιωματι-

κῶν τοῦ ἱππικοῦ, οὐχὶ δὲ τῶν τοῦ πεζικοῦ. Διὰ τοῦτο ἐξέλεξε αὐτὸ ὁ Δερόδης, ἐλπίζων ὅτι ὁ Βονέ δὲν θὰ ἐγνώριζε τὸν χειρισμόν του, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἀρκούντως ἡσκημένος. Ἄλλ' ἡ ἐλπίς του ἦν ἀπατηλὴ. Ὁ Βονέ εἶναι ἐπίσης ἡσκημένος εἰς τὴν σπάθην, ὅσον καὶ εἰς τὸ ξίφος.

Μόλις εἶχον ἐξέλθει οἱ μάρτυρές του καὶ ὁ σκαπανεὺς Λεπλοῦ ἐκρούσε τὴν θύραν. Ὁ συνταγματάρχης ἐζήτησε τὸν Βονέ.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ μεταξὺ ἀξιωματικῶν μονομαχίαι γίνονται χωρὶς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος νὰ προειδοποιῇται, τοῦθ' ὅπερ ἐκτιθῇ μὲν τοὺς ἀντιπάλους καὶ τοὺς μάρτυρας εἰς πειθαρχικὰς ποινάς, ἀπαλλάσσει ὅμως τῶν ἀνακρίσεων. Ὁ Βονέ ἠθέληεν ἵνα ὁ συνταγματάρχης ἀγνοῇ τὴν μονομαχίαν του· ἀλλ' ἀφοῦ ἐκείνος τὸ ἔμαθεν, ἔδει νὰ ὑπακούσῃ τῇ διαταγῇ του.

Εὔρε τὸν συνταγματάρχην εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἀναγινώσκοντα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βιβλίου μύθων ἐξηπλωμένον ἐπὶ ἀλγερινῷ διθανίῳ.

— Ἐμαθον τὰ συμβάντα καὶ ἐκπλήσσομαι, διότι παρεφέρθητε. Ἐλπίζω ὅμως ἄλλο τι συμβαίνει.

Ὁ Βονέ εἰδοποίησε πρὸς στιγμὴν.

— Μαλιστα, συνταγματάρχα μου!

— Συμβαίνει τι σπουδαῖον;

— Μαλιστα, συνταγματάρχα μου· πρόκειται περὶ οἰκογενειακῆς τιμῆς.

— Δὲν ἐρωτῶ πλειότερα· τηρήσατε τὸ μυστικόν σας. Εἶμαι εὐτυχής, βλέπων ὅτι δὲν ἠπατήθη ὡς πρὸς ὑμᾶς.

Ὁ Δανιήλ, ὅστις ἐκοιμάτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ διθανίου του, ἀνηγέρθη.

— Λοιπὸν θὰ μονομαχήσετε; ἠρώτησε. Καὶ πῶς;

— Διὰ σπάθης.

— Πῶς ἤθελα νὰ ἔβλεπα!

— Θὰ σιωπήσῃς; εἶπεν ὁ συνταγματάρχης.

Ὅτε ὁ Βονέ ἐπανῆλθεν οἱ κ. αὐτοῖς, εὔρε τοὺς μάρτυράς του ἀναμένοντας αὐτόν.

— Λοιπὸν;

— Ἐδέησε νὰ ἐπιμείνωσιν ὁ Γκιτὼ καὶ ὁ Καρελὲ καὶ νὰ ἀπειλῶσιν ὅτι θὰ ἀποσυρθῶσι, διὰ νὰ παραιτηθῇ ὁ Δερόδης τῆς προσωπίδος. Τέλος ὑπεχώρησεν. Ἡ συνάντησις ὠρίσθη διὰ τὴν ἑκτὴν ὥραν τῆς πρωίας τῆς αὔριον εἰς τινὰ λειμῶνα, εἰς δὲν ὁ Πραδὸν ἐμονομάχησε τὸν παρελθόν ἔτος. Θὰ σὰς ὁδηγήσωμεν.

Ὁ Βονέ θὰ ἤθελε νὰ γράψῃ ὁλόκληρον τὴν νύκτα τῇ Ἰουλιανῇ· τόσα πολλὰ εἶχε νὰ εἴπῃ αὐτῇ. Δὲν ἔπρεπεν ὅμως ν' ἀγρυπνήσῃ τὴν παραμονὴν μονομαχίας. Δὲν κατεκλήθη τὸ μεσονύκτιον καὶ ἠγέρθη τὴν πέμπτην τῆς πρωίας. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν οἱ μάρτυρές του ἀφίχθησαν μετὰ τοῦ Βεζέν καὶ ἀνῆλθον πάντες ὁμοῦ.

Ὁ λειμὼν, ἐνῷ εἶχε μονομαχήσει ὁ Πραδὸν, ἀπείχε 1200 μέχρι 1500 μέτρων τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ἀφίκοντο πρῶτοι, σχεδὸν ὁμοῦ πάραυτα κρότος ἀμάξης ἠκούσθη· ἦν ὁ Δερόδης ἐν τῇ ἀμάξῃ του μετὰ τῶν μαρτύρων του καὶ τοῦ Μοντεριόλ.

Ἐνῷ οἱ μάρτυρες συνδισκέποντο, ὁ Βονέ καὶ ὁ Δερόδης ἐξεδύοντο, μετ' ὀλίγον δὲ ἐφάνησαν φέροντες μόνον τὰς περισκελίδας.

— Μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ κρυολογήσουν, εἶπεν ὁ Μονταριόλ.

Οἱ μάρτυρες δὲν εἶχον ἀνάγκην τῆς συστάσεως ταύτης, τῶν ἀντιπάλων τεθέντων ἐναντι ἀλλήλων.

Ἡ πάλιν ἤρξατο. Διήρκεσεν ἐπὶ χρόνον ἀρκετόν, καθ' ὃν ὁ μὲν προσέβαλεν, ὁ δὲ ἡμύνετο.

Τέλος ὁ Δερόδης ἀναγνώρισας τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀντιπάλου τοῦ ἠθέλησε νὰ λήξῃ ταχέως ἡ ὑπόθεσις καὶ κατήνεγκε τὴν σπάθην κατὰ τοῦ ἀντιπάλου τοῦ τεχνηέντος. Ταύτοχρονως ὅμως ἐπετίθετο καὶ ὁ Βονέ.

Τὸ αἷμα ρεῦσαν εἰς ἀμφότερα τὰ στήθη ἀπέδειξαν εἰς τοὺς μάρτυρας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σπαθισμῶν ἐκείνων.

Ὁ Βονέ ἐπλήγη ἐλαφρῶς κατὰ τὸν ὦμον, ὁ δὲ Δερόδης ἔλαβε τραῦμα κατὰ τὸν ἀριστερόν βραχίονα καὶ τὸ στήθος.

Οἱ δύο ἱατροὶ ἐπενέβησαν. Τὸ τραῦμα τοῦ Βονέ ἦν μὲν ἐκτεταμένον, ἀλλ' ἀκίνδυνον· διὸ ὁ Βεζέν ἀφοῦ ἐπέδεσεν αὐτὸ καταλλήλως ἔσπευσε παρὰ τῷ Δερόδῃ, ὃν ἠδυνάτει ἐπαρκῶς νὰ περιποιηθῇ ὁ Μονταριόλ καὶ οὐτινος τὸ τραῦμα ἦν ἀρκούντως σοβαρόν.

— Δὲν θὰ ἦτο τόσῳ σοβαρὸν τὸ τραῦμα, εἶπεν ὁ Μονταριόλ τῷ Βεζέν, ἂν μὴ ἐδλάπτετο τὸ ὅσπουν κατὰ τὴν ἄρθρωσιν τοῦ ὤμου. Στοιχηματίζω ὅτι ὁ Δερόδης θὰ χάσῃ τὴν χρῆσιν τοῦ βραχίονός του.

Ὁ Βονέ ἐπανῆλθε μετὰ τῶν μαρτύρων του καὶ τοῦ Βεζέν, ὅστις εἶπεν αὐτοῖς τὴν διάγνωσιν τοῦ Μονταριόλ.

Συνεχάρησαν τῷ Βονέ διὰ τὴν ἐπιδειξίοντα αὐτοῦ.

— Ἡσκήθην ἐπαρκῶς εἰς τὴν σπαθασίαν ἐν Ἀφρικῇ, εἶπε μετρίφρῶνως ὁ Βονέ.

— Ἄν τὸ ἐγνώριζεν ὁ Δερόδης! αὐτὸς ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὴν σπάθην, διότι ἐπίστευεν ὅτι ἦσαι ἀμαθής.

— Βλέπετε, εἶπεν ὁ Βεζέν ὅτι καλὸν εἶναι νὰ μὴ λέγῃ τις τὰς ὑποθέσεις του εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

[Ἔπεται συνέχεια].

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Θ. Τ. Χ α λ χ ἰ δ α. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — κ. Γ. Κ. Τ ρ ἰ κ α λ α. Ἐλήφθησαν δρ. 17. Ἐγράψαμεν. — κ. Μ. Μ. Μ ε λ ἰ τ ο ὑ π ο λ ῖ ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐκλέξατε. — κ. Στ. Α. Α. Ἰ θ α κ η ν. Ταχυδρ. Ἐπιτ. ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Α. Γ. Κ ω ν σ τ α ν τ ἰ ν ο ὑ π ο λ ῖ ν. Ἐλήφθησαν 3 τοκομερίδια. Θὰ πράξωμεν ὡς γράφετε. Περιμένωμεν ἐπιστολήν. — κ. Β. Α. Μ ἰ χ α η λ ὀ β ἰ α ν. Ἡ τελευταία σας ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἡ προηγουμένη ὅμως, περιέχουσα τὰ 13 ρούβλια, οὐχί. Ἀλλοτε, αἱ ἐπιστολαὶ σας πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10», καὶ ἐ π ἰ σ υ σ τ ᾶ σ ε ἰ πάντοτε, διότι οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν. Ἐχετε ἐπιστολήν υἱας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φωκῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μπαστουνίων, ὀμβρελῶν, φανελλῶν κλπ. ἀνδρικῶν εἰδῶν. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Λαιμοδεταὶ κατὰ παραγγελίαν.